Tabelul de concordanță
REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2017/867 AL COMISIEI
din 7 februarie 2017
privind categoriile de acorduri care trebuie protejate în cadrul transferurilor parțiale de proprietate în temeiul articolului 76 din Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului

1. Titlul actului UE, inclusiv cea mai recentă modificare, nr. CELEX REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2017/867 AL COMISIEI din 7 februarie 2017 privind categoriile de acorduri care trebuie protejate în cadrul transferurilor parțiale de proprietate în temeiul articolului 76 din Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului CELEX:32017R0867			
2. Titlul actului normativ național Proiectul Hotărârii Comitetului executiv al Băncii Naționale a Moldovei „Pentru aprobarea Regulamentului privind categoriile de acorduri care beneficiază de protecție în cadrul transferurilor parțiale de proprietate”			
3. Gradul de compatibilitate – Compatibil			
4. Autoritatea/persoana responsabilă – Banca Națională a Moldovei			
5. Data întocmirii – 2026			
6	**7**	**8**	**9**
Actul Uniunii Europene	**Proiectul actului normativ**	**Gradul de compatibilitate**	**Observațiile**
REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2017/867 AL COMISIEI din 7 februarie 2017 privind categoriile de acorduri care trebuie protejate în cadrul transferurilor parțiale de proprietate în temeiul articolului 76 din Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului	Regulamentul privind categoriile de acorduri care beneficiază de protecție în cadrul transferurilor parțiale de proprietate		
Articolul 1 **Definiții**	**Capitolul I** **Dispoziții generale**		
În sensul prezentului regulament, se aplică definițiile din Directiva 2014/59/UE. Se aplică, de asemenea, următoarele definiții: 1. „securitizare” înseamnă securitizarea astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 61 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (4);	3. Noțiunile și expresiile utilizate în prezentul regulament au semnificaţia celor prevăzute în Legea nr.232/2016. În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiţii: 3.1. „securitizare” înseamnă securitizarea astfel cum este definită la pct. 3.21 din Regulamentul	Compatibil	

2. „acorduri de compensare contractuală” înseamnă acordurile de compensare contractuală astfel cum sunt definite la articolul 295 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.	nr. 221/2025 privind tratamentul prudenţial al securitizărilor; 3.2. „acorduri de compensare contractuală” înseamnă acordurile de compensare contractuală astfel cum sunt definite la pct.106-107 din Regulamentul nr. 220/2025 cu privire la tratamentul riscului de credit al contrapărţii pentru bănci și modificarea unor acte normative ale Băncii Naționale a Moldovei.		
Articolul 2 **Condiții privind contractele de garanție reală, inclusiv operațiunile de finanțare prin instrumente financiare**	**Capitolul II** **Condiții privind contractele de garanție reală, inclusiv operațiunile de finanțare prin instrumente financiare**		
Contractele de garanție reală prevăzute la articolul 76 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2014/59/UE includ următoarele: 1. acordurile care prevăd garanții și garanții personale (guarantees, personal securities and warranties); 2. drepturile de retenție și alte garanții reale; 3. operațiunile de dare cu împrumut de titluri de valoare care nu implică transferul deplin al drepturilor de proprietate asupra garanției reale și care presupun ca o parte (împrumutătorul) să dea cu împrumut titlurile de valoare celeilalte părți (debitorul) în schimbul plății unui comision sau a unei dobânzi, precum și ca debitorul să ofere împrumută torului garanții reale pe întreaga durată a împrumutului. Contractele de garanție reală se califică drept contracte de garanție reală în temeiul articolului 76 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2014/59/UE numai dacă drepturile sau activele la care este atașată garanția reală sau la care aceasta ar fi atașată în urma producerii unui eveniment care determină executarea sunt identificate sau identificabile suficient în	**4.** Contractele de garanție reală prevăzute la art.268 alin.(1) lit.a) din Legea nr.232/2016 includ următoarele: 4.1. acordurile care prevăd garanții și garanții personale (*guarantees, personal securities and warranties*); 4.2. drepturile de retenție și alte garanții reale; 4.3. operațiunile de dare cu împrumut de titluri de valoare care nu implică transferul deplin al drepturilor de proprietate asupra garanției reale și care presupun ca o parte (împrumutătorul) să dea cu împrumut titlurile de valoare celeilalte părți (debitorul) în schimbul plății unui comision sau a unei dobânzi, precum și ca debitorul să ofere împrumutătorului garanții reale pe întreaga durată a împrumutului. **5**. Contractele de garanție reală se califică drept contracte de garanție reală în temeiul art.268 alin.(1) lit.(a) din Legea nr.232/2016 numai dacă drepturile sau activele la care este atașată garanția reală sau la care aceasta ar fi	Compatibil	

conformitate cu termenii contractului și cu legislația națională aplicabilă.	atașată în urma producerii unui eveniment care determină executarea sunt identificate sau identificabile suficient în conformitate cu termenii contractului și cu legislația națională aplicabilă.		
Articolul 3 **Condiții privind acordurile de compensare reciprocă**	**Capitolul III** **Condiții privind acordurile de compensare reciprocă**		
(1) Acordurile de compensare reciprocă încheiate între o instituție și o singură contraparte se califică drept acorduri de compensare reciprocă, astfel cum sunt menționate la articolul 76 alineatul (2) litera (c) din Directiva 2014/59/UE, atunci când se referă la drepturi și obligații care decurg din contracte financiare sau instrumente financiare derivate.	**6.** Acordurile de compensare reciprocă încheiate între o instituție de credit și o singură contraparte se califică drept acorduri de compensare reciprocă, astfel cum sunt menționate la art.268 alin.(1) lit.c) din Legea nr.232/2016, atunci când se referă la drepturi și obligații care decurg din contracte financiare sau instrumente financiare derivate.	Compatibil	
(2) Acordurile de compensare reciprocă încheiate între o instituție și una sau mai multe contrapărți se califică drept acorduri de compensare reciprocă, astfel cum sunt menționate la articolul 76 alineatul (2) litera (c) din Directiva 2014/59/UE, în oricare dintre următoarele situații: (a) atunci când acordurile sunt legate de activitatea de contraparte centrală a contrapărții, în special de activitatea acoperită de un fond de garantare, astfel cum se menționează la articolul 42 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012; (b) atunci când acordurile se referă la drepturi și obligații față de sistemele definite la articolul 2 litera (a) din Directiva 98/26/CE sau față de alte sisteme de plăți sau de decontare a titlurilor de valoare și sunt legate de activitatea lor de sisteme de plăți sau de decontare a titlurilor de valoare.	**7.** Acordurile de compensare reciprocă încheiate între o instituție de credit și una sau mai multe contrapărți se califică drept acorduri de compensare reciprocă, astfel cum sunt menționate la art.268 alin.(1) lit.c) din Legea nr.232/2016, în oricare dintre următoarele situații: 7.1. atunci când acordurile sunt legate de activitatea de contraparte centrală a contrapărții, în special de activitatea acoperită de un fond de garantare, astfel cum se menționează la art.42 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012; 7.2. atunci când acordurile se referă la drepturi și obligații față de sistemele definite la art.3, pct.17 din Legea nr.183/2016 cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare sau față de alte sisteme de plăți sau de decontare	Compatibil	

	a titlurilor de valoare și sunt legate de activitatea lor de sisteme de plăți sau de decontare a titlurilor de valoare.		
(3) Autoritățile de rezoluție pot decide, în cazuri individuale, că acordurile de compensare reciprocă încheiate între o instituție și una sau mai multe contrapărți, în măsura în care se referă la alte tipuri de drepturi și obligații decât cele menționate la alineatele (1) și (2), se pot califica drept acorduri de compensare reciprocă în temeiul articolului 76 alineatul (2) litera (c) din Directiva 2014/59/UE atunci când acordurile respective sunt recunoscute în scopul atenuării riscurilor de normele prudențiale aplicabile, iar protecția, în special prin neseparabilitate, reprezintă o condiție a recunoașterii respective.	**8.** Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, poate decide, în cazuri individuale, că acordurile de compensare reciprocă încheiate între o instituție de credit și una sau mai multe contrapărți, în măsura în care se referă la alte tipuri de drepturi și obligații decât cele menționate la pct.6 și 7, se pot califica drept acorduri de compensare reciprocă în temeiul art.268 alin.(1) lit.c) din Legea nr.232/2016 atunci când acordurile respective sunt recunoscute în scopul atenuării riscurilor de normele prudențiale aplicabile, iar protecția, în special prin neseparabilitate, reprezintă o condiție a recunoașterii respective.	Compatibil	
Articolul 4 **Condiții privind acordurile de compensare**	**Capitolul IV** **Condiții privind acordurile de compensare**		
(1) Acordurile de compensare contractuală încheiate între o instituție și o singură contraparte se califică drept acorduri de compensare reciprocă în temeiul articolului 76 alineatul (2) litera (d) din Directiva 2014/59/UE atunci când se referă la drepturi și obligații care decurg din contracte financiare sau instrumente financiare derivate.	**9.** Acordurile de compensare contractuală încheiate între o instituție de credit și o singură contraparte se califică drept acorduri de compensare reciprocă în temeiul art.268 alin.(1) lit.d) din Legea nr.232/2016 atunci când se referă la drepturi și obligații care decurg din contracte financiare sau instrumente financiare derivate.	Compatibil	
(2) Acordurile de compensare contractuală încheiate între o instituție și una sau mai multe contrapărți se califică drept acorduri de compensare în temeiul articolului 76 alineatul (2) litera (d) din Directiva 2014/59/UE în oricare dintre următoarele situații: (a) atunci când acordurile sunt legate de activitatea de contraparte centrală a contrapărții, în special de activitatea acoperită de un fond de garantare, astfel	**10.** Acordurile de compensare contractuală încheiate între o instituție de credit și una sau mai multe contrapărți se califică drept acorduri de compensare în temeiul art.268 alin.(1) lit.d) din Legea nr.232/2016 în oricare dintre următoarele situații: 10.1. atunci când acordurile sunt legate de activitatea de contraparte centrală a contrapărții, în special de activitatea acoperită de	Compatibil	

cum se menționează la articolul 42 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012; (b) atunci când acordurile se referă la drepturi și obligații față de sistemele definite la articolul 2 litera (a) din Directiva 98/26/CE sau față de alte sisteme de plăți sau de decontare a titlurilor de valoare și sunt legate de activitatea lor de sisteme de plăți sau de decontare a titlurilor de valoare.	un fond de garantare, astfel cum se menționează la art.42 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012; 10.2. atunci când acordurile se referă la drepturi și obligații față de sistemele definite la art.3, pct.17 din Legea nr.183/2016 sau față de alte sisteme de plăți sau de decontare a titlurilor de valoare și sunt legate de activitatea lor de sisteme de plăți sau de decontare a titlurilor de valoare.		
(3) Autoritățile de rezoluție pot decide, în cazuri individuale, că acordurile de compensare încheiate între o instituție și una sau mai multe contrapărți se pot califica drept acorduri de compensare în temeiul articolului 76 alineatul (2) litera (d) din Directiva 2014/59/UE atunci când sunt recunoscute în scopul atenuării riscurilor de normele prudențiale aplicabile, iar protecția, în special prin neseparabilitate, reprezintă o condiție a recunoașterii respective.	**11.** Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție poate decide, în cazuri individuale, că acordurile de compensare încheiate între o instituție și una sau mai multe contrapărți se pot califica drept acorduri de compensare în temeiul art.268 alin.(1) lit.d) din Legea nr.232/2016 atunci când sunt recunoscute în scopul atenuării riscurilor de normele prudențiale aplicabile, iar protecția, în special prin neseparabilitate, reprezintă o condiție a recunoașterii respective.	Compatibil	
Articolul 5 **Condiții generale aplicabile contractelor de garanție reală, acordurilor de compensare reciprocă și de compensare și mecanismelor de finanțare structurate**	**Capitolul V** **Condiții generale aplicabile contractelor de garanție reală, acordurilor de compensare reciprocă și de compensare și mecanismelor de finanțare structurate**		
(1) (a) Articolele 2, 3 și 4 nu aduc atingere următoarelor competențe ale autorităților de rezoluție: de a proteja orice tip de acorduri care pot fi incluse într-una din categoriile de la articolul 76 alineatul (2) literele (a), (c), (d) și (f) din Directiva 2014/59/UE și care sunt protejate în cadrul procedurilor obișnuite de insolvență de o separare temporară sau pe o perioadă nedeterminată, de suspendarea sau de anularea activelor, drepturilor și pasivelor care intră sub incidența acestor acorduri în	**12.** Pct.4 - 11 nu aduc atingere următoarelor competențe ale Băncii Naționale, în calitate de autoritate de rezoluție: 12.1. de a proteja orice tip de acorduri care pot fi încadrate în una dintre categoriile de la art. 268 alin.(1) lit.(a), (c), (d) și (f) din Legea nr.232/2016 și care sunt protejate în cadrul procedurii obișnuite de insolvabilitate a unei instituții de credit de o separare temporară sau pe o perioadă nedeterminată, de suspendarea sau	Compatibil	

temeiul legislației lor naționale în materie de insolvență, inclusiv al actelor care transpun în legislația națională Directiva 2001/24/CE; (b) de a proteja orice tip de acorduri care nu intră în domeniul de aplicare al articolului 76 alineatul (2) din Directiva 2014/59/UE și care sunt protejate în cadrul procedurilor obișnuite de insolvență de o separare temporară sau pe o perioadă nedeterminată, de suspendarea sau de anularea activelor, drepturilor și pasivelor care intră sub incidența acestor acorduri în temeiul legislației lor naționale în materie de insolvență, inclusiv al actelor care transpun în legislația națională Directiva 2001/24/CE.	de anularea activelor, drepturilor și obligațiilor care intră sub incidența acestor acorduri în temeiul legislației privind lichidarea instituțiilor de credit; 12.2. de a proteja orice tip de acorduri care nu intră în domeniul de aplicare al art.268 alin.(1) din Legea nr.232/2016 și care sunt protejate în cadrul procedurilor obișnuite de insolvabilitate de o separare temporară sau pe o perioadă nedeterminată, de suspendarea sau de anularea activelor, drepturilor și obligațiilor care intră sub incidența acestor acorduri în temeiul legislației privind lichidarea instituțiilor de credit.		
(2) Autoritățile de rezoluție pot exclude, în cazuri individuale, de la protecția conferită de articolul 76 alineatul (1) din Directiva 2014/59/UE contractele de garanție reală sau acordurile de compensare reciprocă și de compensare legate de contracte care includ orice clauză care, în cazul în care o contraparte se află în stare de nerambursare, îi permite unei contrapărți care nu se află în stare de nerambursare să facă numai plăți limitate sau să nu facă nicio plată în favoarea contrapărții aflate în stare de nerambursare, chiar dacă aceasta din urmă este un creditor net.	**13.** Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție poate exclude, în cazuri individuale, de la protecția conferită de art.267 din Legea nr.232/2016 contractele de garanție reală sau acordurile de compensare reciprocă și de compensare legate de contracte care includ orice clauză care, în cazul în care o contraparte se află în stare de nerambursare, îi permite unei contrapărți care nu se află în dificultate să facă numai plăți limitate sau să nu facă nicio plată în favoarea contrapărții aflate în stare de nerambursare, chiar dacă aceasta din urmă este un creditor net.	Compatibil	
Articolul 6 **Condițiile privind mecanismele de finanțare structurate, inclusiv securitizările și instrumentele utilizate în scopul acoperirii riscurilor**	**Capitolul VI** **Condițiile privind mecanismele de finanțare structurate, inclusiv securitizările și instrumentele utilizate în scopul acoperirii riscurilor**		
(1) Mecanismele de finanțare structurate prevăzute la articolul 76 alineatul (2) litera (f) din Directiva 2014/59/UE includ următoarele:	**14.** Mecanismele de finanțare structurate prevăzute la art.268 alin.(1) lit.f) din Legea nr.232/2016 includ următoarele:	Compatibil	

(a) securitizări în care expunerile-suport au fost clasificate în tranșe și transferate printr-un transfer de proprietate complet din bilanțul inițiatorului către instituția sau entitatea aflată în rezoluție (securitizare de tip „vânzare reală”); (b) securitizări prin intermediul instrumentelor contractuale în cazul cărora activele-suport rămân în bilanțul instituției sau al entității aflate în rezoluție (securitizare sintetică). În cazul securitizărilor de tip „vânzare reală”, orice rol exercitat de inițiator în structură, inclusiv în ceea ce privește administrarea împrumuturilor (servicing), oferirea oricărei forme de protecție împotriva riscurilor sau furnizarea de lichidități, se consideră obligație care face parte din mecanismele de finanțare structurate. În cazul securitizărilor sintetice, garanția reală este considerată un drept care face parte din mecanismele de finanțare structurată numai în cazul în care aceasta este atașată unor active specifice și identificate suficient sau identificabile în conformitate cu termenii acordului și cu legislația națională aplicabilă.	14.1. securitizări în care expunerile-suport au fost clasificate în tranșe și transferate printr-un transfer de proprietate complet din bilanțul inițiatorului către instituția de credit sau entitatea aflată în rezoluție (securitizare de tip „vânzare reală”); 14.2. securitizări prin intermediul instrumentelor contractuale în cazul cărora activele-suport rămân în bilanțul instituției de credit sau al entității aflate în rezoluție (securitizare sintetică). **15.** În cazul securitizărilor de tip „vânzare reală”, orice rol exercitat de inițiator în structură, inclusiv în ceea ce privește administrarea împrumuturilor (servicing), oferirea oricărei forme de protecție împotriva riscurilor sau furnizarea de lichidități, se consideră obligație care face parte din mecanismele de finanțare structurate. **16.** În cazul securitizărilor sintetice, garanția reală este considerată un drept care face parte din mecanismele de finanțare structurată numai în cazul în care aceasta este atașată unor active specifice și identificate suficient sau identificabile în conformitate cu termenii acordului și cu legislația națională aplicabilă.		
(2) Acordurile care constituie o structură de securitizare care acoperă relațiile reciproce dintre inițiatori, emitenți, administratori fiduciari, societăți de administrare a activelor (servicers), administratori de lichidități și contrapărți de protecție pentru credite și swap-uri sunt considerate ca făcând parte din mecanismele de finanțare structurate în cazul în care aceste relații reciproce sunt direct legate de activele-suport și de plățile care trebuie efectuate din veniturile	**17.** Acordurile care constituie o structură de securitizare care acoperă relațiile reciproce dintre inițiatori, emitenți, administratori fiduciari, societăți de administrare a activelor (servicers), administratori de lichidități și contrapărți de protecție pentru credite și swap-uri sunt considerate ca făcând parte din mecanismele de finanțare structurate în cazul în care aceste relații reciproce sunt direct legate de activele-suport și		

generate de aceste active către deținătorii de instrumente financiare structurate. Aceste relații reciproce includ obligațiile și drepturile legate de activele-suport, obligațiile aferente instrumentelor emise și contractelor de garanție reală, inclusiv tranzacțiilor cu instrumente financiare derivate, necesare pentru menținerea fluxului de plăți în cadrul acestor obligații.	de plățile care trebuie efectuate din veniturile generate de aceste active către deținătorii de instrumente financiare structurate. Aceste relații reciproce includ obligațiile și drepturile legate de activele-suport, obligațiile aferente instrumentelor emise și contractelor de garanție reală, inclusiv tranzacțiilor cu instrumente financiare derivate, necesare pentru menținerea fluxului de plăți în cadrul acestor obligații.		
(3) Alineatul (2) nu aduce atingere competenței autorității de rezoluție de a decide, de la caz la caz și având în vedere structura specifică a mecanismului de finanțare structurată prevăzut la articolul 76 alineatul (2) litera (f) din Directiva 2014/59/UE, că celelalte acorduri dintre părți menționate la alineatul (2), precum acordurile de gestionare a împrumuturilor, care nu sunt direct legate de activele-suport și de plățile care trebuie efectuate, fac parte dintr-un astfel de mecanism de finanțare structurată.	**18.** Pct.17 nu aduce atingere competenței Băncii Naționale a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție de a decide, de la caz la caz și având în vedere structura specifică a mecanismului de finanțare structurată prevăzut la art.268 alin.(1) lit.f) din Legea nr.232/2016, că celelalte acorduri dintre părți menționate la pct.17 precum acordurile de gestionare a împrumuturilor, care nu sunt direct legate de activele-suport și de plățile care trebuie efectuate, fac parte dintr-un astfel de mecanism de finanțare structurată.		
Articolul 7 **Intrare în vigoare**	-	Norme UE neaplicabile	
Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.	-	-	
	Capitolul I **Dispoziții generale** 1. Prezentul regulament stabilește categoriile de acorduri care beneficiază de protecție în cadrul transferurilor parțiale de active, drepturi sau obligații în temeiul art.268 din Legea nr.232/2016 privind redresarea și rezoluția instituțiilor de		dispoziții cu specific național, nu excedă obiectul de reglementare al actului UE și nu supra-reglementează domeniul

	credit și a firmelor de investiții (în continuare – Legea nr.232/2016).		
	2. Prezentul regulament clarifică domeniul de aplicare al diferitelor forme de protecție prevăzute de Legea nr.232/2016 în cazul fiecărei categorii de acorduri.		dispoziții cu specific național, nu excedă obiectul de reglementare al actului UE și nu supra-reglementează domeniul